

Sygn. akt VIII Gz 449/17

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Patrycja Baranowska (spr.)

Sędziowie: SO Anna Górnik

SO Agnieszka Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2017 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 27 czerwca 2017 roku, sygn. akt X GNc 1140/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO A. Górnik SSO P. Baranowska SSO A. Woźniak

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie nadał nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu upominawczym, w sprawie o sygn. akt X GNc 1140/16 klauzulę wykonalności.

Przedmiotowym nakazem zapłaty nakazano pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. aby zapłaciła powódce (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w S. kwotę 6.150,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd podał, że przeciwko wydanemu nakazowi zapłaty nie wniesiono skutecznie sprzeciwu. W związku z tym nakaz zapłaty ma skutki prawomocnego wyroku. Sąd wskazał, że postanowieniem z dnia 28 marca 2016 roku Sąd odrzucił sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty. Odpis postanowienia o odrzuceniu sprzeciwu został doręczony pozwanej w drodze podwójnej awizacji na adres ujawniony w Krajowym Rejestrze Sądowym ze skutkiem na dzień 27 stycznia 2017 roku.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła pozwana.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie art. 777 §1 pkt 1 w zw. z art. 363 §1, art. 139 §1 k.p.c. poprzez nadanie klauzuli wykonalności na nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym jako prawomocny, co do którego przysługiwał środek zaskarżenia, a który nakazem prawomocnym nie jest.

Wobec tego pozwana wniosła o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka E. W. na okoliczność nieprawidłowej procedury zastosowanej przez operatora pocztowego, uszkodzenia skrzynki pocztowej, braku wiedzy odnośnie przesyłki pochodzącej z Sądu.

Pozwana podniosła, że nie doszło do skutecznego doręczenia jej korespondencji pochodzącej z Sądu. Zdaniem pozwanej, aby możliwe było uznanie za skuteczne doręczenia korespondencji pochodzącej per awiso, niezbędna jest możliwość podjęcia przez adresata przesyłki. W sytuacji, gdy operator pocztowy pozostawił informację, która z powodów obiektywnych nie dotarła do adresata, nie można uznać, że korespondencja została doręczona w sposób prawidłowy.

Pozwana wskazała, że brak skutecznego doręczenia nakazu zapłaty powoduje, że nakaz nie jest prawomocny, zaś po jego skutecznym doręczeniu, pozwanej przysługiwać będzie prawo do skutecznego wniesienia sprzeciwu.

Zdaniem pozwanej z okoliczności przez nią wskazanych wynika, że nakaz zapłaty nie jest prawomocny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Postępowanie klauzulowe charakteryzuje ograniczony zakres kognicji sądu. W postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności Sąd bada jedynie, czy orzeczenie jest prawomocne (ewentualnie czy podlega natychmiastowemu wykonaniu) oraz czy nadaje się do egzekucji. W postępowaniu tym nie podlegają natomiast rozpoznaniu zarzuty merytoryczne dłużnika, które mogą być badane wyłącznie w postępowaniu rozpoznawczym. Sąd nadaje klauzulę wykonalności na posiedzeniu niejawnym (art. 766 k.p.c.), jednoosobowo (art. 782 k.p.c.), tytułowi egzekucyjnemu pochodzącemu od sądu klauzulę wykonalności sąd nadaje pierwszej instancji, w którym sprawa się toczy (art. 781 § 1 k.p.c.) Tytułami egzekucyjnymi są – między innymi - orzeczenia sądu prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu (art. 777 § 1 pkt. 1 k.p.c.).

W przedmiotowej sprawie zaszyły wszystkie przesłanki uzasadniające nadanie nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności.

Na wstępie zaznaczyć należy, że wbrew stanowisku pozwanej zaprezentowanemu w zażaleniu doszło do skutecznego doręczenia nakazu zapłaty pozwanej.

Z materiału niniejszej sprawy wynika, że w dniu 26 lipca 2016 roku został wydany przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Przesyłka zawierająca odpis pozwu wraz z odpisem nakazu zapłaty oraz pouczeniami została doręczona stronie pozwanej na adres (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w dniu 4 sierpnia 2016 roku. Na elektronicznym potwierdzeniu odbioru widnieje data oraz podpis E. W..

Pozwana zaskarżyła powyższe orzeczenie, wnosząc w dniu 18 sierpnia 2016 roku sprzeciw.

Zarządzeniem z dnia 2 listopada 2016 roku wezwano pozwaną do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania pod rygorem odrzucenia sprzeciwu.

Przesyłka zawierająca powyższe zarządzenie została doręczona pozwanej po powtórny awizowaniu w dniu 23 listopada 2016 roku. Pozwana nie uzupełniła braków formalnych sprzeciwu, stąd postanowieniem z dnia 28 grudnia 2016 roku sprzeciw został odrzucony. Postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu zostało przesłane pozwanej na jej adres, a przesyłka wróciła z adnotacją „zwrot nie podjęto w terminie”.

Zarządzeniem z dnia 10 lutego 2017 roku stwierdzono prawomocność postanowienia o odrzuceniu sprzeciwu oraz prawomocność nakazu zapłaty z dniem 4 lutego 2017 roku, zaś w dniu 27 czerwca 2017 roku nadano orzeczeniu klauzulę wykonalności.

Prawidłowe było więc ustalenie Sądu pierwszej instancji, że nakaz zapłaty stanowi tytuł egzekucyjny (art. 777 §1 pkt 1¹ k.p.c.), któremu na wniosek wierzyciela mogła zostać nadana klauzula wykonalności. Klauzula wykonalności, zgodnie z art.782 §1 zd.1 k.p.c. nadawana jest na wniosek wierzyciela. Taki wniosek został przez wierzyciela złożony w dniu 9 czerwca 2017 roku.

Nie znalazły odzwierciedlenia w materiale sprawy twierdzenia pozwanej zawarte w zażaleniu, że nakaz zapłaty nie został doręczony pozwanej i obecnie nakaz zapłaty winien zostać jej doręczony.

Nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wydany w przedmiotowej sprawie został uprawomocniony po prawomocnym odrzuceniu sprzeciwu na skutek nieuzupełnienia braków formalnych sprzeciwu. W przypadku doręczenia wezwania do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu, jak również postanowienia odrzucającego sprzeciw Sąd nie dopatrył się żadnych nieprawidłowości w podejmowanych przez Sąd pierwszej instancji czynnościach, które mogłyby skutkować uznaniem, że klauzula wykonalności została nadana przedwcześnie (np. przed uprawomocnieniem się orzeczenia), czy innych uchybień, które prowadziłyby do uchylenia zaskarżonego postanowienia.

W myśl art. 133 § 2 a k.p.c. pisma procesowe dla przedsiębiorców i wspólników spółek handlowych, wpisanych do rejestru sądowego albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej ((...)), doręcza się na adres udostępniany w rejestrze albo (...), chyba że strona wskazała inny adres dla doręczeń. Jeżeli ostatni udostępniony adres został wykreślony jako niezgodny z rzeczywistym stanem rzeczy i nie zgłoszono wniosku o wpis nowego adresu, który podlegałby udostępnieniu, adres wykreślony jest uważany za adres udostępniony w rejestrze albo (...).

W razie niemożności doręczenia przesyłki w sposób przewidziany w przepisach poprzedzających art. 139 § 1 k.p.c. zakłada z kolei, że pismo składa się w placówce pocztowej operatora umieszczając zawiadomienie o tym na drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem, gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia, przy czym w przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć. W niniejszej sprawie przesyłka zawierająca nakaz zapłaty wraz z odpisem pozwu została wysłana na adres siedziby pozwanej wskazany w pozwie. Adres ten jest zgodny z adresem ujawnionym w Krajowym Rejestrze Sądowym - rejestrze przedsiębiorców. Pod ten adres skierowane zostało również wezwanie do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu. Doręczyciel nie zastał adresata, wobec niemożności doręczenia przesyłki sądowej dokonał więc dwukrotnej awizacji, po czym przesyłka została zwrócona do nadawcy.

Reasumując, stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy orzekł w przedmiocie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności.

Zaznaczyć tylko na marginesie zatem można, iż okoliczności braku zawinięcia w odbiorze przesyłki, nie mogą być przedmiotem badania i rozważań w ramach zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności. Przedmiotem zażalenia o którym mowa w art. 795 k.p.c. mogą być bowiem wyłącznie zarzuty formalne wskazujące na uchybienia przez Sąd przepisom procesowym o nadaniu klauzuli wykonalności. Takich zaś uchybień w przedmiotowej sprawie nie stwierdzono.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie.

SSO A. Górnik SSO P. Baranowska SSO A. Woźniak

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)